

حاجیان بکوشند تا از حضيض بردگی و چاه سوداگری برآیند

یکی از مراجع تقلید شیعیان با صدور پیامی، تنها داروی شفابخش جامعه جاهلی را عقلانیت توحیدی عنوان کرد و گفت: بیداری اسلامی خاورمیانه زمینه هوشیاری خاوردور و باختر دور را فراهم خواهد کرد.

خبرگزاری مهر: یکی از مراجع تقلید شیعیان با صدور پیامی، تنها داروی شفابخش جامعه جاهلی را عقلانیت توحیدی عنوان کرد و گفت: بیداری اسلامی خاورمیانه زمینه هوشیاری خاوردور و باختر دور را فراهم خواهد کرد. به گزارش خبرگزاری مهر، آیت الله العظمی عبدالله جوادی آملی در پیامی به حجاج بیت الله الحرام، مهم‌ترین پیام حج را ابلاغ آهنگ توحید دانسته و نوشتند: تنها داروی شفابخش جامعه جاهلی که جامه جنگ در بر کرده و بخش وسیعی از بودجه روی زمین را صرف انسان‌کشی می‌کند، عقلانیت توحیدی است که با اندیشه عقل و انگیزه عدل به دست می‌آید.

در این پیام آمده است:

حمد ازلی خدای سبحان را سزااست که کعبه را قبله و مطاف موحدان قرار داد، تحیت ابدی پیامبران الهی خصوصاً حضرت ختمی نبوت(ص) را رواست که قدوة راکعان و ساجدان و عاکفان و طائفان محور بیت توحیدند، درود بیکران دودة طاهها و اسرة یاسین به ویژه حضرت ختمی امامت، مهدی موجود موعود(عج) را بجاست که اسوه حاجیان و معتمران و زائران بیت رفیعی‌اند که با زمزمه رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا و معماری خلیل(ع) و ذبیح(ع) سامان پذیرفت، به این ذوات قدسی تولی داریم و از معاندان لدود آنان تبری می‌کنیم.

اکنون که مهمانان مهبط وحی از هر فج عمیق به مائده توحید و مأدبة وحدت فراخوان شده‌اند و با تلبیه خالصانه، هاتف ملکوتی را پاسخ مثبت گفتند، شایسته است ضمن درخواست تصلیه ویژه خدا که فرمود: هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا و مسئلت ارائه خصوصی مناسک: اُرْنَا مَتَاسِكُنَا وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ و تقاضای فیض یابی از فَاِذَا اَفْضَنْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ و تمتی فوزگیری از وَرْضَوَانٍ مِنَ اللَّهِ اَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ که محصول ادراک حج اکبر است، نکاتی به عنوان ره‌توشه تقدیم محضر ضیوف الرحمان شود تا تذکره و تبصره‌ای بوده و راقم سطور را همانند دیگر محرومان از ضیافت، مورد عنایت قرار دهند.

حاجیان بکوشند تا از حضيض بردگی و چاه سوداگری برآیند

یکم اینکه حاجیان که سر بر آستان بیت توحید می‌مالند و معتمران که در جوار کعبه می‌نالدند، تنها برای رهیدن از دوزخ یا رسیدن به بهشت لابه نکنند بلکه بکوشند تا از حضيض بردگی و چاه سوداگری برآیند و به جاه #171; و جدتک اهلاً للعبادة» بار یابند تا جهنم از آنان بَرَمَد و بهشت مشتاق آنها شود که هر دانی، مشتاق عالی است و هر فائق، متنزه از سافل.

این نکته فاخر از اولیات و ابتکارات مولای موحدان، ولید کعبه، امیرمؤمنان حضرت علی بن ابی‌طالب(ع) است یعنی در بین امت اسلامی اولین انسان کاملی که باب ولایت را در پرستش موحدانه خدای یکتا و یگانه گشود و با گشایش این در، روش ولی‌پروری را آموخت و اولیایی را برانگیخت و بینش خاص توحیدی را با منش و گرایش آنان آمیخت به طوری که اندوخته آنها، میراث شرف‌آور دیگر راهیان کوی ولایت شد حضرت علی بن ابی‌طالب(ع) بود؛ زیرا ثابت کرد انسان هراسان از دوزخ، خودمحور است و شخص شیفته بهشت، خودمدار، نه آن را به کوی ولایت راهی است و نه این را به سوی ولایت طریقی، هر کدام حوَم خود طواف دارند و به دور خویش شوطی خواهند داشت و مبتلا به مَجَاز حجازند نه حقیقت کعبه که محاذی بیت معمور و مطابق عرش و استوار بر تسبیحات اربع: #171; سبحان الله و الحمد لله و لا اِلهَ الا الله و الله اکبر» است.

دوم اینکه مهم‌ترین پیام حج، ابلاغ آهنگ توحید در صدر و ساق هویت محرمان کوی کعبه است تا در تمام گفتار، رفتار و کردار بر محور قَائِمًا تَوَلَّوْا فُتِمَّ وَجْهُ اللَّهِ حرکت کنند و حضور تفکر دینی در زندگی آنها همانند سرایت گلاب در برگ گل باشد که طراوت و عطرآگینی آن رهین همان قطره معطر است.

اگر خبری به آنان رسید بعد از استعلام چپستی آن، هرگز نگویند آن را چه کسی داد بلکه بگویند چه کسی آورد و رساند؛ زیرا دهنده آن خیر، فقط خداست وَمَا يَكُم مِّنْ نَّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ.

سعی بلیغ خویش و دیگران را، فاعل به معنای مابه بدانند نه فاعل به معنای ابزار بودن را نیز در گرو لطف ممتاز پروردگار بدانند زیرا برای غیر او جز بندگی و تهی‌دستی نخواهد بود.

عکوف موحدان اهل حرم و زائران حضرت ختمی نبوت(ص) و ائمه بقیع(ع) و حضرت فاطمه زهرا(س) سیده زنان جهان، از سالف و آنف و غابر و قادم می‌تواند رهیافت مناسبی به بارگاه قدس خدای ستّوح و قدوس باشد.

سوم اینکه کعبه، بیت رفیعی است که عاکفان آن منزّه از گرایش به لهو و لعب: وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ و مبرّای از دسترسی لهند: رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ کسی که نه به سوی عیب می‌رود و نه نقص به سمت وی می‌شتابد فردی که نه در مدار قصور می‌شود و نه فتور در محور او حرکت می‌کند انسانی که نه در افق غروب قدم می‌زند و نه افول در کرانه او پدید می‌آید چنین شخصی شایسته احرام کوی بیتی است که مرآت عرش خداست و دل چنین محرم طائفی، عرش رحمان است و معارف ستّوحی وارد بر چنین قلبی، لایق نام برداری «حکمت عرشی» خواهد بود چنانچه ستّ قدسی و دیرپای حکیمان متألّه این بود که از نوآوری‌های قلبی خویش که نه مسبوق به ره‌آورد دیگران بود و نه ملحق به فکر متأخران بلکه مصبوغ به صبغة ویژه الهی بود به «حکمت عرشی» یاد می‌کردند نه از هر مطلب عمیق علمی زیرا یافته‌های دیگران حکمت عرشی آنان است چون نعمت صاحب‌دل از آن خود صاحب‌دل است.

به هر تقدیر کعبه که مهمانخانه خاص خداست مثار کوثر است نه تکاثر و هرگز اصحاب کثرت متاع غرور، به منزلت رفیع صحابه کوثر عقل و عدل بار نخواهند یافت.

هان ای حاجیان و معتمران در مسعای کوثر، حکمت عرشی بجوید و مرمای تکاثر را رجم کنید تا کعبه، مشتاق شما شود چنانچه بهشت، شائق اوحدی از اهل ایمان است.

چهارم اینکه کعبه پرده‌ای دارد که گروهی بی‌صبرانه منتظر کنار رفتن آن هستند تا درون آن بیت رفیع الهی را ببینند، خود کعبه نیز پرده بیت معمور است که خواصّ از اهل طواف و عکوف می‌کوشند آن کنار رود تا بیت معمور را همانند فرشتگان ببینند چنانچه خود بیت معمور نیز پرده عرش الهی است که طائفان اخصّ می‌جوشند آن کنار رود تا متن عرش، مشهود اینان شود.

برای برطرف شدن پرده، دو راه مانعة‌الخلوّ وجود دارد که جمع آنها ممکن است: یکی با دست کوشش و دیگری با نسیم کشش، چنانچه پرده محسوس گاهی با دست کنار می‌رود و زمانی با وزش نسیم دل‌پذیر و ملایم، مبتلایان به پرده جهل علمی و جهالت عملی أُعْيِنَهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِی از هر دو نعمت محروم‌اند و منتعمان قرب نوافل: «كنت...بصره الذی یُبصر به» از هر دو مت برخوردار.

بهترین زمان برای رونمایی از عرش خدا، فرصت زرّین ایام حج در مهبط وحی است

بهترین زمان و برترین زمین برای رونمایی از بیت معمور و عرش خدا، فرصت زرّین ایام حج در مهبط وحی است.

هان ای طائفان عاکف، همواره بین کوشش و کشش باشید تا خود، کعبه را که پرده بیت معمور است کنار ببرید یا با نسیم قدسی کنار برود، آن گاه انبیا و صدّیقان و شاهدان و صالحان را محرمان آن بیت می‌یابید و همراه آنان در حریم آن خانه معمور به نیایش می‌پردازید و می‌نگرید که بین عامران آن بیت و معتمران این بیت چه تفاوت است.

پنجم اینکه قبله عاکفان طائف و مطاف حاجیان و معتمران عاکف، آینه اسمای حسنای الهی است، هر زائری مهمان اسمی از آن نام‌های مبارک است.

انسان کامل که خود نیز مظهر اسم اعظم خداست میزبانی همه اسمای الهی را مشاهده می‌کند و مهمان همه آنها خواهد بود.

هیچ منعی برای ضیافت مطرح نیست مگر حجاب شخصی خود اشخاص زائر، نموداری از تمایز ضیوف و تفاوت مهمان‌ها و اختلاف ضیافت‌ها را می‌توان در تفاوت ندا و نجوای اهل منادات و آل مناجات مشاهده کرد، البته همه این ادعیه متمایز، رشحات اهل بیت وحی(ع) هستند که خود مظاهر تامّ اسمای الهی‌اند.

آن ذوات قدسی که از مزایای قرب فرایض بهره‌مند و از مواهب قرب نوافل منتعم‌اند برخی را به دلالت و هدایت ترغیب کردند تا از خدا دلیل راه و هادی طریق طلب کنند و بعضی را به دلال و غنّج و ناز رهنمون شدن تا با خدا در بستر نیازمندی ناز کنند و از سکوی پرش حاجت و نیاز، به سمت غنّج و دلال پرواز کنند و در کمال انس و محبت بدون احتجاب و احساس هراس با پروردگار خود به ناز زمزمه کنند و این مناجات دلپذیر را از هر نیایش دیگری بهتر بدانند.

آنچه در دعای افتتاح شب‌های ماه مبارک رمضان از حضرت ختمی امامت بقیة‌الله(ارواح من سواه فداه) آمده چنین است:

«وَاسْأَلْكَ مُسْتَأْنِيسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا مُدَلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ» و کیفیت دلال و ناز در جمله: «فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ» ظهور دارد؛ زیرا موجود نیازمندی که فقر برای او از سنخ عرض مفارق نبوده و از قبیل عرض لازم ذات نیز نیست چه اینکه از مقوم‌های ذات به معنای ماهیت نظیر حیوان ناطق برای انسان نخواهد بود زیرا اگر فقر برای وی همانند ذات ماهوی باشد چون ماهیت متأخر از هویت و اصل هستی انسان است لازم می‌آید که حاجت در متن هویت انسان نباشد در حالی که موجود امکانی همانند انسان وجودی غیر از نیاز ندارد، چنین موجود محتاجی اجازه یافت تا از رهگذر خطاب نیازمندانه به عتاب نازوار پرواز کند و اگر به خواسته خود در حوزه نیایش با پروردگار نرسید به آن حضرت عتاب کند که چرا تأخیر در اجابت روا داشت.

«إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُزْمِي أَخَذْتُكَ بِعَقْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُتُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَذْخَلْتَنِي النَّارَ أَغْلَمْتُ أَهْلَهَا أَتَى أَحَبُّكَ»، خدایا اگر تو مرا مؤاخذه کنی که چرا گناه کردی و مجرم شدی من از تو خواهم خواست که چرا عفو نکردی و اگر مرا داخل دوزخ کنی اهل جهنم را آگاه می‌کنم که من تو خدا را دوست دارم. چون این جمله‌های نورانی از زبان اهل بیت عصمت و طهارت (ع) رسیده است و آن ذوات قدسی از قرب نوافل برخوردار بودند، در حقیقت با زبان الهی، اعتراف و دلال و ناز مطرح می‌شود نه با زبان دیگر.

پیام رسای حج برای ترسا و پارسا، تأمین اقتصاد در ظل اعتقاد و امنیت در پرتو امانت است

ششم اینکه پیام رسای حج برای ترسا و پارسا، تأمین اقتصاد در ظل اعتقاد و امنیت در پرتو امانت است: فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ تنها داروی شفابخش جامعه جاهلی که جامه جنگ در بر کرده و بخش وسیعی از بودجه روی زمین را صرف انسان‌کشی می‌کند عقلانیت توحیدی است که با اندیشه عقل و انگیزه عدل به دست می‌آید، بیداری اسلامی خاورمیانه زمینه هوشیاری خاوردور و باختردور را فراهم خواهد کرد.

ضرورت وحدت از یک سو و لزوم تولی موحدان از سوی دیگر و حتمی بودن تبری از مشرکان از سوی سوم، ره‌آوردهای احرام کوی خدای یکتا و یگانه است، شکرانه نعمت الهی از زبان کلیم خدا پرهیز از حمایت از مجرمان است: رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ. نمازگزاران همین خواسته برخاسته از توحید ناب را در نماز تکرار می‌کنند و سکوت در برابر ستم را همانند سکون به ستمکار، زمینه پشت‌گرمی او می‌دانند و منطق رسای نبوی را: «السَّكَاةُ عَنْ الْحَقِّ شَيْطَانٌ أُخْرَسَ» سند محکومیت خاموشی در قبال شعله افروزان کفر و نفاق می‌یابند و سوداگران سیاست مشئوم را که روزی، منافق تروریست را مجاهد و زمانی، مدافع حقیقی از حق و صدق را تروریست می‌پندارند، شیطان بزرگ و کوچک می‌بینند.

رجم شیطان تنها در رمی جمرات ظهور ندارد بلکه هر تلبیه‌ای طرد طاغوت و إحْسًا گفتن به استکبار است، هر چند لقب پرافتخار بقیة‌الله درباره حضرت ختمی امامت، مهدی موجود موعود (عج) به کار می‌رود، ولی ریشه قرآنی آن وصف عالمان متعهد است: قُلُوا كَانِ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَهُونَ عَنِ الْقِسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ. تعبیرهای وحیانی گاهی به صورت أُولُوا الْأَلْبَابِ و زمانی به صورت أُولَى الْأَبْصَارِ و گاهی به صورت أُولَى الْتَهَى و زمانی نیز به صورت أُولُوا بَقِيَّة است.

والیان بقا و اولیای ماندگاری و متولیان دوام و استمرار، مردان عقل‌مدار و عدل‌محورند که نه استکبار زورمداران را امضا می‌کنند و نه ترفند و توطئه اقرار و اذنب آنها را و اصرار حضرت امام خمینی (قدس سره) و مقام محترم رهبری بر برائت از مشرکان در کنار مناسک توحیدی حج، برای آن است که پرستش پروردگار با دور شدن از شرک و دور کردن طغیان از ساحت جامعه همراه است: وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ.

امید است پروردگار متان همه برادران و خواهران احرام‌بسته را با ضیافت ملکوتی به خوبی پذیرا باشد و همه مناسک و زیارت آنان مقبول و ادعیه آنها مستجاب و سفر آنان به خیر و سلامت باشد و با ناله و لابه از خدای سبحان مسئلت می‌شود آسایش توحیدی و آرامش نبوی و ولوی در پرتو تجلی تام قرآن و عترت (ع) بهره همگان شود تا تمام کشورهای اسلامی از نزدیک، مآثر تعلیم کتاب و حکمت و آثار ترکیه نفوس را در مراسم حج ادراک کنند.